

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ske betragtninger. Det skulle jeg gerne have gjort. Jeg vil dog bede hr. Bernhard Baunsgaard læse indledningens definition af de kulturpolitiske grundsætninger en gang til, for når jeg her taler om at fremme den skabende kunst, sikre den kunstneriske ytringsfrihed, sikre alle adgang til de kulturelle goder uden geografiske og sociale hindringer, modvirke ensretning, standardisering og commercialisering, fremme selvvirksomhed osv., osv., synes jeg egentlig, at dette er klart og præcist at give udtryk for frisind og ikke bare tale om det.

Hr. Bernhard Baunsgaard mener, at vi ikke kan være radio- og fjernsynsforholdene for de søfarende bekendt. Det er jeg helt enig med ham i, og jeg kan til det, der er udtrykt i min skriftlige redegørelse, føje, at regeringen netop står over for at ville forelægge bevillingsmyndighederne de to planer om en væsentlig forbedring af radio- og fjernsynsbetjeningen for de søfarende, det gælder både indretningen af en videogramordning, hvor vi nu har bedt Danmarks radio om at føre de forhandlinger med ophavsmændene, som skal til for at sætte ordningen i værk, og det gælder spørgsmålet om opførelse af to nye kortbølgestationer. Regeringen har ikke til hensigt at lade disse problemer ligge uløste, men tværtimod at fremme deres løsning, så langt der kan skabes politisk dækning derfor.

Hr. Poul Dam, hvis indlæg jeg lyttede til med megen interesse, var inde på, at han ikke troede på det lokale tv. Det kommer an på, hvad man forestiller sig ved lokalt tv. Hvis man forestiller sig lokalt tv, der kværner løs nogenlunde som det landsdækkende tv, kan jeg være enig med hr. Poul Dam, men jeg er da ikke sikker på, at man ikke på et eller andet tidspunkt kunne begynde med bestemte sendetider for et regionalt tv, ligesom man i dag har regionalradio, som en begyndelse til noget, der kunne tage de ting ind i det, som var af interesse for det lokale miljø, men som ikke nødvendigvis interesserede et andet sted i Danmark. Her synes jeg der ligger en mulighed, som man skal have med ind i dette, og hvor man bl. a. kunne placere amtsprogramudvalgene på en sådan måde, at de også fik en opgave og et ansvar.

Hr. Ninn-Hansen var inde på en række bemærkninger om søndagens udsendelse; rette tid og sted må vel være at rejse det i radiorådet og kun tage sagen principielt her, ikke den enkelte sag, for her er netop et eksempel på, at det er radiorådet, der er ansvarligt for disse udsendelser.

Jeg har allerede gjort én bemærkning om dette med politikere i radiorådet. I min redegørelse har jeg spurgt: „Er det sikkert, at folketinget kun kan have tillid til en styrelse, hvori tinget er repræsenteret ved egne medlemmer?“ Jeg vil føje til, at jeg med disse bemærkninger ikke sætter „spørgsmålstegn ved folketingets legitime interesse i, ja, pligt til, på befolkningens vegne at føre tilsyn med den løbende overholdelse af de principielle retningslinjer for radio- og fjernsynsvirksomheden, som de er nedfældet i lovgivningen . . .“ Det er spørgsmålet om, hvilken form man finder for det; om den ikke kan være mere effektiv, end den er i dag. Når man spørger om, hvad det er, jeg mener, synes jeg nok, at jeg kan henvise til det, der er sket siden 1973; uden at fremdrage enkeltpersoner kan jeg sige, at aviserne ganske klart har skildret en lang række procedureforhold og en lang række andre ting, som man godt kunne have ønsket var blevet, skal vi sige forenklet og kørt på en nemmere måde igennem radiorådet.

Jeg bemærkede hr. Chr. Christensens forslag til radiorådets sammensætning. Det må også indgå i overvejelserne. Jeg vil kun gerne endnu en gang advare mod reklame i tv, det er noget meget farligt. Jeg bemærkede, at hr. Chr. Christensen sagde, man var betænkelig ved det, men at det stod parat. Det er jo ikke sikkert, at vi altid skal acceptere det, der står parat. Desuden overdriver man mange gange dets økonomiske betydning. Man har et kommercielt fjernsyn i et af de nordiske lande, nemlig Finland, og dér er det 15 pct., man skaffer til udgifterne ved reklame. Her kommer også i høj grad det spørgsmål ind, om det er et lille eller et stort land, man kan basere reklamefjernsyn på, helt bortset fra de ubehagelige virkninger, man derefter ved kommer i kølvandet på finansieringen gennem reklamefjernsyn. Endelig skal vi også gøre os klart, at der findes en aftale mellem Danmark, Norge og